

Katecheza 44

Pragniemy jedności i pokoju

© Copyright by
ks. S. Łabendowicz

Pośród gór Gran Zebu znajdowało się małe błękitne jeziorko. Pośród jeziorka widoczna była mała wysepka. Jej piaszczyste brzegi pełne były gładkich jak powierzchnia jajka kamieni. Kwiaty i krzewy rododendronów pokrywały zbocza gór. Świstaki miały tu swoje norki.

Na wysepce, pośrodku jeziora, spotykały się codziennie trzy żwawe świstaczki: Ryszard, Adrianna i Walery. Chociaż ciągle przebywały razem, kłóciły się codziennie od świtu do nocy.

Gdy piły wodę przy źródelku Ryszard wykrzykiwał:

— Wyjdź z wody! Woda jest moja!

Gdy skacząc z kamienia na kamień docierały do wysepki, było jeszcze gorzej.

— Precz z wyspy! — wrzeszczał Walerian. — Ziemia jest moja!

— Trawa należy do mnie — piszczła Adrianna, szukając kruchej sałatki i najbardziej pachnących kwiatków.

W pewnym momencie pociemniało i groźne grzmoty wypełniły powietrze wokół jeziora. Gwałtowny deszcz zawładnął wysepką, która szybko została opanowana przez wodę. Jej poziom nieustannie się podnosił. Trzy świstaki drżały ze strachu. Próbowaly rozpaczliwie uczepić się nielicznych kamieni, które wystawały z wody. Ale wkrótce o one zostały zalane. Pozostał tylko jeden głaz i na niego wdrapały się trzy świstaki, drżąc z zimna i strachu. Stały blisko, blisko siebie i trzymając się za ręce, przeżywając ten sam lęk i te same nadzieje, czuły się trochę spokojniejsze. Każdy z nich czuł, że dwa inne serca biją blisko jego własnego serca.

Powoli, powoli wody opadały. Deszcz zmalął a potem przestało padać. Dopiero wówczas świstaki odkryły, że wielki kamień, na który się wdrapały, nie był wcale kamieniem. Był to żółw!

— Uratowałeś nas! — zawołały wszystkie razem.

Następnego ranka woda znów była przezroczysta. Na piaszczystym dnie jeziora słońce goniło srebrne rybki. Radosne, małe świstaczki zaczęły razem się kąpać i razem szukały kolorowych kamyków. Razem biegały w gęstej, pachnącej trawie, szukając korzeni lukrecji. Później, gdy odpoczywały w chłodzie na pokrytej trawą wysepce czuły się szczęśliwe, jak nigdy dotąd.

- Co za spokój! — powiedział Ryszard.
- O, jak tu pięknie! — cieszył się Walerian.
- A wiesz co... — powiedziała Adrianna.
- Co? — spytały dwa pozostałe świstaki.
- To wszystko jest nasze!

B. Ferrero, *Wyspa świstaków*, w: tenże, *Inne historie*, Warszawa 1997

- O co kłóciły się świstaki?
- Co powiedział świstakom żółw?
- Co po burzy zrozumiały świstaki?

Świat stał się piękniejszy, gdy świstaki zrozumiały, że swoją małą wysepką mogą cieszyć się wspólnie, żyjąc w zgodzie i przyjaźni.

“Nigdy nie jest za późno,
aby się pojednać,
nigdy nie jest za późno na to,
aby pokochać,
nigdy także nie jest za późno,
aby być szczęśliwym...”

- Phil Bosmans

SŁOWA KLUCZE

Jedność

– całość, życie w zgodzie, harmonii;
jednoczyć się z Jezusem – przyjmując
Komunię Świętą, kroczyć Jego
śladami.

SŁOWA KLUCZE

Pokój

– stan bez wojny, zgoda, spokój.

MSZA ŚWIĘTA: Kapłan (K): Panie Jezu Chryste, Ty powiedziałeś swoim Apostołom: Pokój wam zostawiam, pokój mój wam daję. Prosimy Cię, nie zważaj na grzechy nasze, lecz na wiarę swojego Kościoła i zgodnie z Twoją wolą napełniaj go pokojem i doprowadź do pełnej jedności. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Wierni (W): Amen.

K: Pokój Pański niech zawsze będzie z wami.

W: I z duchem twoim.

K: Przekażcie sobie znak pokoju.

Przekazanie sobie nawzajem przez wiernych znaku pokoju.

BÓG MÓWI

O jedności i pokoju mówi Pan Jezus.

**„Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam.
Nie tak jak daje świat, Ja wam daję. Niech się
nie trwoży serce wasze ani się lęka!”**

J 14,27

- Jaki dar zostawił nam Pan Jezus?
- Do czego zachęca nas Pan Jezus?

Pokój to cenny dar, który Chrystus daje nam, swoim uczniom.

NAUCZANIE KOŚCIOŁA

„Pragnę powierzyć waszej modlitwie, drodzy mali przyjaciele, nie tylko sprawy waszej rodziny, ale także wszystkich rodzin na świecie. (...) Papież liczy bardzo na wasze modlitwy. Musimy się razem wiele modlić, ażeby ludzkość stawała się bardziej rodziną Bożą, ażeby mogła żyć w pokoju. (...) Postanowiłem prosić was, drogie dzieci, ażebyście wzięły sobie do serca modlitwę o pokój. Wiecie dobrze, że miłość i zgoda budują pokój, a nienawiść i przemoc go rujnują”.

Jan Paweł II, *List do dzieci „Tra pochi giorno”*

K. 44. - ĆWICZENIE 1

(K.44. Zeszyt ćwiczeń – ćw. 1-wpisz)

**Podczas każdej Mszy Świętej,
przed Komunią Świętą,
modlimy się o pokój.**

ĆWICZENIE 2

Podkreśl prawidłowe odpowiedzi.

Ludzi, którzy przychodzą do kościoła łączy:

- a) spełnianie dobrych uczynków,
- b) miłość do Pana Boga,
- c) modlitwa,
- d) umiejętność przebaczenia,
- e) pragnienie spotkania z Panem Jezusem,
- f) bycie dobrym synem/córką.

K. 44. - ĆWICZENIE 4

44. Zeszyt ćwiczeń – ćw. 4 - pokoloruj)

**Modlitwą Litanii Loretańskiej
módlmy się o dar pokoju i jedności
między ludźmi i w naszych
rodzinach.**

<https://www.youtube.com/watch?v=bgQmgiQGDsU&list=UUaOYIDipsfp1kvK7T7W4I-A&index=13>

